

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: Herre, öppna mina ögon så att jag ser undren i din undervisning! Amen.

Predikotexten är dagens evangelium: Matt 24:1–14

1 När Jesus lämnade templet och var på väg ut, kom hans lärjungar fram för att visa honom på tempelbyggnaderna. 2 Men han sade till dem: "Ni ser allt detta? Jag säger er sanningen: Här ska inte lämnas sten på sten. Allt ska rivas ner."

3 När Jesus sedan satt på Olivberget och lärjungarna var ensamma med honom, kom de fram till honom och frågade: "Säg oss: När ska det ske? Och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?"

4 Jesus svarade dem: "Se till att ingen bedrar er. 5 Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många. 6 Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig. Se då till att ni inte blir skrämde. Sådant måste hända, men det är ännu inte slutet. 7 Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike, och det ska bli svält och jordbävningar på många platser. 8 Men allt detta är bara början på födslovåndorna.

9 Då ska man utlämna er åt lidande och döda er, och ni kommer att bli hatade av alla folk för mitt namns skull. 10 Och då ska många komma på fall, och de ska förråda varandra och hata varandra. 11 Många falska profeter ska träda fram och bedra många, 12 och eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de flesta. 13 Men den som håller ut till slutet ska bli frälst. 14 Och detta evangelium om riket ska förkunnas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan ska slutet komma."

Bakgrund

Vi lever i en omtumlande tid. Den här veckan har fått många att oro sig extra mycket för framtiden. Många tecken visar att Herrens ankomst är nära. I dag har vi som tema för vår gudstjänst *De yttersta tingen*, alltså det som

ska hända alldeles innan Jesus kommer tillbaka. I den här texten från Matt 24 inleder Jesus det tal som har kallats hans eskatologiska tal, och det betyder just talet om den yttersta tiden. Det grekiska ordet *eschatos* betyder ytterst, det sista. Före vår text har Jesus ridit in i Jerusalem och hyllats av folket med Hosianna, och Matteus berättar utförligt hur han predikar dom över de skriftlärdade och fariseerna. Han säger till dem så hårda ord som "ormar, huggormsyngel", alltså att de är barn till djävulen.

Jesus och hans lärjungar är på väg ut från templet och någon av hans lärjungar uttrycker sin förundran över det sköna templet, som var vida berömt. Då berättar Jesus sanningen: det här fantastiska templet ska rivas ner. Han beskriver alltså vad som ska ske ungefär 40 år senare när romarna intar Jerusalem och förstör templet, på samma sätt som babylonierna drygt 600 år tidigare hade förstört det ännu mera praktfulla templet som Salomo hade låtit bygga.

När de gick vidare och satte sig på Olivberget där de kunde se ut över staden frågar hans lärjungar när det ska ske. Enligt Markusevangeliet är Petrus, Jakob, Johannes och Andreas ensamma med honom. De kopplar samman hans profetia om templets förstörelse med att han ska komma tillbaka vid tidsålderns slut. De vill höra vad som är tecken på att han kommer tillbaka. Och Jesus ger dem några tecken.

Falska läror om den yttersta tiden

Det första är: *"Se till att ingen bedrar er."*

Judarna levde i en villfarelse. De trodde att Messias skulle komma för att bli en jordisk kung. Också lärjungarna tycktes göra det vid den här tiden. Ännu när Jesus skulle fara upp till himlen trodde de att han skulle återställa Davids rike (Apg 1:6). Det fanns risk att de blev besvikna, då han dog på korset, för judarna sa: En död Messias är en falsk Messias. Det fanns en stor risk att de skulle börja vänta andra som skulle vara den rätte Messias som skulle upprätta riket i yttre mening.

Vi ska ta varningarna på allvar. Det har uppstått många falska läror om den yttersta tiden.

Redan på apostlarnas tid fanns det sådana som påstod att uppståndelsen redan hade ägt rum (2 Tim 2:18). Och man tänkte att Jesus skulle komma tillbaka medan de levde, och så var man bekymrad för att de som hade dött skulle bli efter (1 Tess 4:15).

Sedan har det kommit en mängd olika läror om den yttersta tiden. Vi måste därför tillbaka-visa några av dem. Vi kan nämna två sådana läror som måste avvisas.

- (1) Man har falska förhoppningar om ett *tusenårigt fridsrike* innan Jesus kommer tillbaka. Det finns många varianter av den här läran, och den har blivit väldigt vanlig, mest bland frikyrkorna men också i lutherska kyrkor.
- (2) Man tänker att Jesus ska komma två gånger, först för att hämta de troende bort från jorden. Man talar om ett särskilt *uppryckande* av de troende, där de som inte tror ska lämnas kvar.

En del har menat att tusenårsriket ska komma gradvis, så att det ska bli bättre och bättre. Men i dagens läge är nog det alternativet ute. Det har ju inte alls blivit bättre. Fredsrörelsen har inte direkt framgång nu när krigen blir allt våldsammare och kommer oss närmare.

De som idag väntar på ett jordiskt tusenårsrike räknar med att det kommer först med Jesu återkomst. Det ska komma en tid av svårt lidande strax innan Jesus kommer tillbaka. En del menar att Jesus först ska komma osynligt för att rycka upp de kristna så att de inte ska vara med under de sju år som kallas "den stora vedermödan". Andra menar att han kommer mitt i den här sjuårsperioden, och andra åter att han kommer efter de sju åren. Och sedan ska det tusenåriga fridsriket börja. Först efter de tusen åren kommer han till den yttersta domen. Så lär några.

Tanken att Jesus kommer tillbaka två gånger är falsk. Ingenstans lär Bibeln så, utan den talar om Herrens dag som ett bestämt tillfälle. När Jesus talar om sin återkomst säger han (Matt 25:31):

När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron.

Många gånger talar Skriften om Herrens dag, den yttersta dagen, eller bara dagen. Vi kan som exempel läsa Joh 6:40:

Ja, detta är min Fars vilja: att var och en som ser Sonen och tror på honom ska ha evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.

Petrus citerar i sitt tal på pingsten från Joels profetia (Apg 2:20):

Solen ska vändas i mörker och månen i blod innan Herrens dag kommer, den stora och strålande.

I Svenska Folkbibeln översätts detta ord av Joel med "den stora och skrämmande". Det är alltså denna dag som kallas den yttersta dagen, dagen när Herren kommer tillbaka och samlar alla folk inför sin tron.

Jesus säger tydligt att ingen ska kunna räkna ut dagen och stunden för hans återkomst. Han kommer som en tjuv om natten. Matt 24:42–44:

42 Var därför vakna, för ni vet inte vilken dag er Herre kommer. 43 Men det förstår ni att om husägaren visste när på natten tjuven kom, då hade han hållit sig vaken och inte låtit någon bryta sig in i hans hus. 44 Var därför beredda också ni, för i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen.

Om Jesus kommer tillbaka två gånger, så att han först rycker upp de troende och de som blir kvar ser att något har skett, då skulle de som är kvar ju kunna räkna med att det ännu dröjer innan han kommer tillbaka till dom. Men Jesus förmanar oss att alltid vara beredda, för den dagen kommer överraskande.

Det kommer att råda krig och nöd ända tills Jesus kommer. Det blir ingen tid av fred och välstånd här på jorden. Det ser vi också av Dan 9:26:

Ända till slutet ska det råda krig. Förödelse är fast beslutet.

Bibeln talar inte heller om något uppryckande av de troende, allra minst att detta uppryckande ska ske hemligt. Man har försökt läsa in en sådan tanke i 1 Tess 4:15–17:

15 Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst ska alls inte komma före de insomnade. 16 När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. 17 Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren.

Men här sägs det inte att någon ska bli kvar på jorden efter att "vi som lever och är kvar" har ryckts upp till Herren. Och det här sker så att alla verkligen vet om det, inte alls hemligt, utan med Guds basun.

En orsak till att den här läran har blivit populär är en serie böcker och filmer som gjorts om uppryckandet, "Left Behind" (Lämnad kvar). Man skildrar medryckande hur en mamma ska gå med sin barnvagn, och plötsligt är barnet försvunnet. När man går på trottoaren försvinner plötsligt en del människor runt omkring. De är bara borta! Sådana fantasier har man byggt upp kring Jesu ord i Matt 24:37–41:

37 Så som det var under Noas dagar, så ska det vara när Människosonen kommer. 38 Under dagarna före floden åt de och drack, de gifte sig och blev bortgifta ända till den dag då Noa gick in i arken, 39 och de visste ingenting förrän floden kom och ryckte bort dem alla. Så ska det bli när Människosonen kommer. 40 Då ska två män vara ute på åkern. Den ene ska tas med, den andre lämnas kvar. 41 Två kvinnor ska mala vid kvarnen. Den ena ska tas med, den andra lämnas kvar.

Men inte heller här står det att de som lämnas kvar kommer att fortsätta att leva i ett tusenårigt fridsrike. Ordet "lämnas kvar" kan nämligen jämföras med att brandmän kommer till ett övertänt hus där det finns två människor. Om man då säger att brandmännen hämtar den ene men lämnar kvar den andre, så förstår vi att den andre inte blir kvar i livet, utan brinner till döds. Enligt Jesus kommer alla att ställas inför hans domstol, och ingen blir kvar på jorden. De som lämnas kvar i hans liknelse

är de som inte blir frälsta, utan som blir fördömda.

Hopp i mörkret

De tecken som Jesus tar fram inför sin återkomst är tydliga: krig, svält, jordbävningar, förföljelser mot de kristna, laglöshet, förräderi och hat. Vi som får ta del av dagliga varningar för de följder som klimatförändringen medför är inte överraskade över det som händer i naturen. Det påminner om de sju sigillen i Upp 6 och de sju basunerna i Upp 8–9 som beskriver stora svårigheter både i naturen och i människornas liv. Den allra värsta plågan är det som är följden av att avgrundens brunn öppnades och solen förmörkades (Upp 9:2). Det är alla de falska läror som förmörkar Bibelns ljus. De ska ju enligt Jesus själv komma för att om möjligt förföra hans egna utvalda så att de mister tron på honom.

Var finns något hopp i allt detta mörker? Det finns ett positivt tecken i vår text:

Och detta evangelium om riket ska förkunnas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan ska slutet komma.

När kommer då det tusenåriga riket, då allt är frid? Det är det saliga tillståndet när vi som kristna har fötts på nytt till ett levande hopp, när vi har fått besked genom Guds Ord att våra synder är förlåtna. I Upp 20:6 läser vi:

Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden ingen makt, utan de ska vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år.

När vi döptes begravdes vi och uppstod med Kristus, säger Paulus i Rom 6. Då blev vi Guds och Kristi präster med alla rättigheter att komma nära inför honom och åtnjuta alla förmåner som hör till Guds barn. Och det tillståndet varar i evighet för den som tror på och förblir i Jesus. Därför har tusenårsriket börjat redan nu för Guds barn.

Mitt i allt det onda som vi upplever skrämmande, och som hotar att ta ifrån oss Ordet om vår Frälsares seger, finns vissheten att Den Allsmäktige alltid har allt under kontroll. Också den amerikanske presidenten och den fruk-

tade ryske presidenten och hans krigsmakt är underställda denne segrande Herre. Och han har lovat att hans Ord består också om himmel och jord förgår.

Martyrerna ropar om att Herren ska ingripa, vilket vi också gör (Upp 6:10):

"Herre, du som är helig och sann! Hur länge ska det dröja innan du dömer jordens invånare och straffar dem för vårt blod?"

Vi får lita på att Herrens dag kommer och att Gud då ska döma rättvist. Och medan vi väntar får vi påminna varandra om Jesu ord i Luk 12:32:

Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket.

I stället för att ängslas får vi ta Jesus på allvar och rätta på oss, för nu ser vi att vår befrielse närmar sig. Den dagen när Jesus kommer tillbaka ska vara en härlig dag för hans folk. Det som är grunden för vårt hopp är att Jesus lidit och dött och genom sin död betalat för alla våra synder, och Han har i vårt dop klätt på oss sin rättfärdighet som håller i domen. Det är vår triumf: Kristus har segrat! Han har uppstått och lever i dag. Vi har Hans ord på att det Han har gjort håller. Din synd är förlåten och du ska få stå rakryggad inför Honom på den yttersta dagen, när den än kommer, och säga: Tack käre Jesus, för din trofasthet!

Håll därför fast vid Jesus, se på Honom mitt i världens bedrövelser, så är du trygg.

*Vad gör det väl, om resan är besvärlig,
den varar blott en liten, liten tid.
Och sedan skall oändligt mera härlig
en evig salighet för oss ta vid.*

*Rentvagen i hans blod skall jag då skina
i hans rättfärdighet som solens glans.
Ty också mig han tagit bland de sina
av idel nåd att evigt vara hans!*

Amen.